

ויקרא

Number	Frequency
1	10
2	1
3	1
4	1
5	1
6	1
7	1
8	1
9	1
10	1
11	1
12	1
13	1
14	1
15	1
16	1
17	1
18	1
19	1
20	1
21	1
22	1
23	1
24	1
25	1
26	1
27	1

הפרק 1

יקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמה:

²דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם

³אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה

⁴וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו

⁵ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:

⁶והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה

7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש

⁸וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח

⁹וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה

¹⁰ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו

¹¹ ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב

¹²ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על

המזבח

¹³ והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה

¹⁴ ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו

¹⁵ והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח

¹⁶והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן

¹⁷ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה

ריח ניחח ליהוה

הפרק 2

נפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה

² והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמצ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר

הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה

³ והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה

⁴וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקימי מצות משחים בשמן

⁵ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה
⁶פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא
⁷ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה
⁸והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח
⁹והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה
¹⁰והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה
¹¹כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה
¹²קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח
¹³וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב
מלח
¹⁴ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך
¹⁵ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא
¹⁶והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה

הפרק 3

אם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה
²וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב
³והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
⁴ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה
⁵והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה
⁶ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו
⁷אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה
⁸וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב
⁹והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה
את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
¹⁰ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה
¹¹והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה
¹²ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה
¹³וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב
¹⁴והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
¹⁵ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה
¹⁶והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה
¹⁷חקת עולם לדוריכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו

הפרק 4

ידבר יהוה אל משה לאמר
²דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת
מהנח
³אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה
לחטאת
⁴והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני

יהוה

⁵ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד:

⁶ וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש

⁷ ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:

⁸ ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

⁹ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה

¹⁰ כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירים הכהן על מזבח העלה

¹¹ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו

¹² והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושפך אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף:

¹³ ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו

¹⁴ ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:

¹⁵ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה

¹⁶ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד:

¹⁷ וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת

¹⁸ ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד

מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:

¹⁹ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבח

²⁰ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם

²¹ והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושפך אתו כאשר שפך את הפר הראשון חטאת הקהל הוא

²² אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם

²³ או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים

²⁴ וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא

²⁵ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה

²⁶ ואת כל חלבו יקטיר המזבח כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו

²⁷ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם

²⁸ או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעיר עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא

²⁹ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה

³⁰ ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח

³¹ ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבח לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו

³² ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה

³³ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה

³⁴ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח

³⁵ ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבח על אשי

יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

הפרק 5

1 נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו

2 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם

3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם

4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה

5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה

6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו

7 ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלח

8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל

9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא

10 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו

11 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא

12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא

13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה

14 וידבר יהוה אל משה לאמר

15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם

16 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו

17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו

18 והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו

19 אשם הוא אשם אשם ליהוה

הפרק 6

1 ידבר יהוה אל משה לאמר

2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו

3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנח

4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא

5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו

6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן

7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה

8 וידבר יהוה אל משה לאמר

9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו

¹⁰ ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח

¹¹ ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור

¹² והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים

¹³ אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה

¹⁴ וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח

¹⁵ והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה

¹⁶ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה

¹⁷ לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם

¹⁸ כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדדתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש

¹⁹ וידבר יהוה אל משה לאמא

²⁰ זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב

²¹ על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה

²² והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטא

²³ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל

²⁴ וידבר יהוה אל משה לאמא

²⁵ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא

²⁶ הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד

²⁷ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש

²⁸ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים

²⁹ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא

³⁰ וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף

הפרק 7

זאת תורת האשם קדש קדשים הוא

² במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב

³ ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב

⁴ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה

⁵ והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא

⁶ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא

⁷ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה

⁸ והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה

⁹ וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה

¹⁰ וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו

¹¹ וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה

¹² אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקימי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן

¹³ על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו

¹⁴ והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה

¹⁵ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר:
¹⁶ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל
¹⁷והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף:
¹⁸ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא
¹⁹והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בש
²⁰והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
²¹ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח
השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
²²וידבר יהוה אל משה לאמר
²³דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו
²⁴וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו
²⁵כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה
²⁶וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה
²⁷כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
²⁸וידבר יהוה אל משה לאמר
²⁹דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו
³⁰ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה
³¹והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו
³²ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם
³³המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה
³⁴כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן
הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל
³⁵זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה
³⁶אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם
³⁷זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים
³⁸אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר
סיני

הפרק 8

ידבר יהוה אל משה לאמר
²קח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת
סל המצות
³ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד:
⁴ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד:
⁵ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות
⁶ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים
⁷ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו
בחשב האפד ויאפד לו בו
⁸וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים
⁹וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה
יהוה את משה
¹⁰ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם

¹¹ וַיִּזְמְנוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ שִׁבְעַת פְּעָמִים וַיִּמְשְׁכוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיר וְאֶת כֵּנוּ לִקְדָּשָׁם

¹² וַיִּצַק מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אֶהֱרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לִקְדָּשׁוֹ

¹³ וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי אֶהֱרֹן וַיִּלְבָּשֶׁם כִּתְנֹת וַיַּחַגֵּר אֹתָם אֲבִנֹת וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מַגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

¹⁴ וַיִּגֹּשׁ אֶת פֶּרֶךְ הַחֹטָאֹת וַיִּסְמַךְ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ פֶּרֶךְ הַחֹטָאֹת

¹⁵ וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּתֵּן עַל קְרָנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיַּחֲטֹא אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יָצַק

אֶל יִסּוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשׁוּ לַכֹּהֵן עֲלֵיו

¹⁶ וַיִּקַּח אֶת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרֵת הַכֹּהֵן וְאֶת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת חִלְבֵּהֶן וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחַ

¹⁷ וְאֶת הַפֶּר וְאֶת עֶרְוֹ וְאֶת בִּשְׁרוֹ וְאֶת פִּרְשׁוֹ שֶׁרֶף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

¹⁸ וַיִּקְרַב אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאֵיל

¹⁹ וַיִּשְׁחַט וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

²⁰ וְאֶת הָאֵיל נָתַח לִנְתַחָיו וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַנְּתַחִים וְאֶת הַפֶּדֶר

²¹ וְאֶת הַקֶּרֶב וְאֶת הַכִּרְעִים רֹחֶץ בְּמִים וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת כָּל הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא לִרְיֹחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

²² וַיִּקְרַב אֶת הָאֵיל הַשֵּׁנִי אֵיל הַמִּלֵּאִים וַיִּסְמְכוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאֵיל

²³ וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדְּמוֹ וַיִּתֵּן עַל תֵּנוּךְ אֶזְנוֹ אֶהֱרֹן הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית

²⁴ וַיִּקְרַב אֶת בְּנֵי אֶהֱרֹן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן הַדָּם עַל תֵּנוּךְ אֶזְנוֹם הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן רִגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

²⁵ וַיִּקַּח אֶת הַחֶלֶב וְאֶת הָאֵלִיָּה וְאֶת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרֵת הַכֹּהֵן וְאֶת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת חִלְבֵּהֶן וְאֶת שׁוֹק הַיְמִין

²⁶ וּמִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לִקַּח חֶלֶת מִצָּה אֶחָת וְחֶלֶת לֶחֶם שֶׁמֶן אֶחָת וְרִיקִיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיְמִין

²⁷ וַיִּתֵּן אֶת הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֶהֱרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיִּנָּף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

²⁸ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֹלָה מִלֵּאִים הֵם לִרְיֹחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה

²⁹ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַחֹזֶה וַיִּנִּיפֵהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים לַמִּשְׁחָה הִיא לַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

³⁰ וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזַּק עַל אֶהֱרֹן וְעַל בָּנָיו וְעַל בִּגְדֵי בָנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֶת אֶהֱרֹן אֶת בִּגְדָיו וְאֶת בָּנָיו וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו אֹתוֹ

³¹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בָּנָיו בְּשָׁלוֹ אֶת הַבָּשָׂר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּשְׂמֹךְ תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסַּל הַמִּלֵּאִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֶהֱרֹן וּבָנָיו יֹאכְלוּהוּ

³² וְהַנּוֹתֵר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ

³³ וּמִפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יְמֵי מִלֵּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֹא אֶת יִדְכֶם

³⁴ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לַכֹּהֵן עֲלֵיכֶם

³⁵ וּפְתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ יוֹמָם וּלְלֵילָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי כֵן צִוִּיתִי

³⁶ וַיַּעַשׂ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

הפרק 9

יְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קִרְא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

² וַיֹּאמֶר אֶל אֶהֱרֹן קַח לָךְ עֵגֶל בֶּן בָּקָר לַחֹטָאֹת וְאֵיל לַעֲלֹה תְמִימִם וְהַקֶּרֶב לִפְנֵי יְהוָה

³ וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר עִזִּים לַחֹטָאֹת וְעֵגֶל וְכֹבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם לַעֲלֹה

⁴ וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַת לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בַּלּוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם

⁵ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה
⁶ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה
⁷ויאמר משה אל אהרן אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה
את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה
⁸ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו
⁹ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח
¹⁰ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את
משה
¹¹ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה
¹²וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב
¹³ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח
¹⁴וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבח
¹⁵ויקרב את קרבן העם ויקח את שעייר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו כראשון
¹⁶ויקרב את העלה ויעשה כמשפט
¹⁷ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר
¹⁸וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על
המזבח סביב
¹⁹ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד
²⁰וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבח
²¹ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה
²²וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים
²³ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם
²⁴ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על
פניהם

הפרק 10

יקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש
זרה אשר לא צוה אתם
²ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה
³ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן
⁴ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת
פני הקדש אל מחוץ למחנה
⁵ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה
⁶ויאמר משה אל אהרן ולאעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו
ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה
⁷ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה
⁸וידבר יהוה אל אהרן לאמר
⁹ויין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדדתיכם
¹⁰ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור
¹¹ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה
¹²וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה
ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא

¹³ ואכלתם אתה במקום קדש כי חקר וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צוית:
¹⁴ ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקר וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל
¹⁵ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה
¹⁶ ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמה
¹⁷ מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה
¹⁸ הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צוית:
¹⁹ וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה
²⁰ וישמע משה וייטב בעיניו

הפרק 11

ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם
² דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ
³ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו
⁴ אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם
⁵ ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם
⁶ ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם
⁷ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם
⁸ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם
⁹ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו
¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם
¹¹ ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו
¹² כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם
¹³ ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה
¹⁴ ואת הדאה ואת האיה למינה
¹⁵ את כל ערב למינו
¹⁶ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו
¹⁷ ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף
¹⁸ ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם
¹⁹ ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף
²⁰ כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם
²¹ אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ
²² את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו
²³ וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם
²⁴ ולא לה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב

²⁵ וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב

²⁶ לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא

²⁷ וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב

²⁸ והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם

²⁹ וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למיניהו

³⁰ והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת

³¹ אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב

³² וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר

³³ וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו

³⁴ מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא

³⁵ וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם

³⁶ אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא

³⁷ וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא

³⁸ וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם

³⁹ וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב

⁴⁰ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב

⁴¹ וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל

⁴² כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם

⁴³ אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם

⁴⁴ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ

⁴⁵ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני

⁴⁶ זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ

⁴⁷ להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל

הפרק 12

ידבר יהוה אל משה לאמר

² דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא

³ וביום השמיני ימול בשר ערלתו

⁴ ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה

⁵ ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה

⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן

⁷ והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקדש דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה

⁸ ואם לא תמצא ידה די שם ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה

הפרק 13

ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור

²אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים

³וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו

⁴ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים

⁵וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית

⁶וראה הכהן אותו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר

⁷ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן

⁸וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא

⁹נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן

¹⁰וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת

¹¹צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרו כי טמא הוא

¹²ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן

¹³וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא

¹⁴וביום הראות בו בשר חי יטמא

¹⁵וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא

¹⁶או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן

¹⁷וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא

¹⁸ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא

¹⁹והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן

²⁰וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרוח

²¹ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים

²²ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע הוא

²³ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן

²⁴או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה

²⁵וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרוח וטמא אותו הכהן נגע צרעת הוא

²⁶ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים

²⁷וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע צרעת הוא

²⁸ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא

²⁹ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן

³⁰וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אותו הכהן נתק הוא

צרעת הראש או הזקן הוא

³¹וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים

³²וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין

עמק מן העור

³³והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית

³⁴וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר

³⁵ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו

³⁶וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא

³⁷ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן

³⁸ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת

³⁹וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא

⁴⁰ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא

⁴¹ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא

⁴²וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרכת הוא בקרחתו או בגבחתו

⁴³וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדם בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר

⁴⁴איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו

⁴⁵והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא

⁴⁶כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו

⁴⁷והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים

⁴⁸או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור

⁴⁹והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא

והראה את הכהן

⁵⁰וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים

⁵¹וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל אשר יעשה

העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא

⁵²ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כלי העור אשר יהיה בו

הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף

⁵³ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור

⁵⁴וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית

⁵⁵וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש

תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו

⁵⁶ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או

מן הערב

⁵⁷ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרכת הוא באש תשרפנו את אשר בו

הנגע

⁵⁸והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר

⁵⁹זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמא

הפרק 14

ידבר יהוה אל משה לאמר

²זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן

³ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע

⁴וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזב

⁵וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים

⁶את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר

החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים

⁷והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה

⁸וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים

⁹והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר

¹⁰וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן

¹¹והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד:

¹²ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה

¹³ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא

¹⁴ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אذن המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית

¹⁵ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית

¹⁶וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה

¹⁷ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אذن המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם

¹⁸והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה

¹⁹ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה

²⁰והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר

²¹ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן

²²ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה

²³והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה

²⁴ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה

²⁵ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אذن המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית

²⁶ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית

²⁷והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה

²⁸ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אذن המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם

²⁹והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה

³⁰ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו

³¹את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה

³²זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו

³³וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:

³⁴כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם

³⁵ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית

³⁶וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית

³⁷וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר:

³⁸ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים

³⁹ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית

⁴⁰וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

⁴¹ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

⁴²ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית

⁴³ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח

⁴⁴ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא

⁴⁵ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

⁴⁶והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב

⁴⁷והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו

⁴⁸ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע

⁴⁹ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב

⁵⁰ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים

⁵¹ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים

⁵²וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת

⁵³ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר

⁵⁴זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק

⁵⁵ולצרעת הבגד ולבית

⁵⁶ולשאת ולספחת ולבהרת

⁵⁷להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת

הפרק 15

ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

²דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא

³וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא

⁴כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא

⁵ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

⁶והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

⁷והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

⁸וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

⁹וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא

¹⁰וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

¹¹וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

¹²וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים

¹³וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר

¹⁴וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן

¹⁵ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו

¹⁶ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב

¹⁷וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב

¹⁸ ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב
¹⁹ ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב
²⁰ וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא
²¹ וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
²² וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
²³ ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב
²⁴ ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא
²⁵ ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי
נדתה תהיה טמאה הוא
²⁶ כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא
יהיה כטמאת נדתה
²⁷ וכל הנוגע במי יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
²⁸ ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר
²⁹ וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד:
³⁰ ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה
³¹ והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם
³² זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה
³³ והדוה בנדתה והזב את זובו וליזכר ולנקבה ולאישי אשר ישכב עם טמאה

הפרק 16

ידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני יהוה וימתו
² ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת
אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת
³ בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה
⁴ כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יצנף בגדי קדש הם
ורחץ במים את בשרו ולבשם
⁵ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה
⁶ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו
⁷ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד:
⁸ ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל
⁹ והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת
¹⁰ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדבר
¹¹ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו
¹² ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית
לפרכת
¹³ ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות
¹⁴ ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם
באצבעו
¹⁵ ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה
לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת
¹⁶ וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם
בתוך טמאתם
¹⁷ וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל

ישראל

¹⁸ ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב

¹⁹ והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל

²⁰ וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי

²¹ וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה

²² ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר

²³ ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבואו אל הקדש והניחם שם

²⁴ ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם

²⁵ ואת חלב החטאת יקטיר המזבח

²⁶ והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה

²⁷ ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם

²⁸ והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה

²⁹ והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם

³⁰ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו

³¹ שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם

³² וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש

³³ וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר

³⁴ והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה

הפרק 17

ידבר יהוה אל משה לאמר

² דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר

³ איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה

⁴ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו

⁵ למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם

⁶ וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה

⁷ ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם

⁸ ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח

⁹ ואל פתח אהל מועד לא יביאו לעשות אותו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו

¹⁰ ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמך

¹¹ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר

¹² על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם

¹³ ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר

¹⁴כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת ¹⁵וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר ¹⁶ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו

הפרק 18

ידבר יהוה אל משה לאמר ²דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם ³כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו ⁴את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם ⁵ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה ⁶איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה ⁷ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה ⁸ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא ⁹ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותה ¹⁰ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותה כי ערותך הנה ¹¹ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה ¹²ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא ¹³ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא ¹⁴ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא ¹⁵ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה ¹⁶ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא ¹⁷ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא ¹⁸ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה ¹⁹ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה ²⁰ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה ²¹ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה ²²ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא ²³ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא ²⁴אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם ²⁵ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיביה ²⁶ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר בתוכם ²⁷כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ ²⁸ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם ²⁹כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם ³⁰ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם

הפרק 19

ידבר יהוה אל משה לאמה

2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם

3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם

4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם

5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחוהו

6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף

7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה

8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט

10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו

12 ולא תשבטו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה

13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר

14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה

15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך

16 לא תלך רכיל בעמיק לא תעמד על דם רעך אני יהוה

17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא

18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה

19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך

20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה

21 והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם

22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא

23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל

24 ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה

25 ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם

26 לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעונו

27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך

28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה

29 אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה

30 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

31 אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם

32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה

33 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו

34 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה

36 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים

37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה

הפרק 20

ידבר יהוה אל משה לאמר:

²ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן

³ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי:

⁴ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אותו

⁵ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם

⁶והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו

⁷והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם

⁸ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם

⁹כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו

¹⁰ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת

¹¹ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם במ

¹²ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם במ

¹³ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם במ

¹⁴ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם

¹⁵ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו

¹⁶ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם במ

¹⁷ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא

¹⁸ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם

¹⁹וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו

²⁰ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו

²¹ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו

²²ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה

²³ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ במ

²⁴ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים

²⁵והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם

בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא

²⁶והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי!

²⁷ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם במ

הפרק 21

יאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו

²כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו

³ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא

⁴לא יטמא בעל בעמיו להחלו

⁵לא יקרח קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת

⁶קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש

⁷אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו

⁸וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם

⁹ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף

¹⁰והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם

¹¹ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא

¹²ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה

¹³והוא אשה בבתוליה יקח

¹⁴אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה

¹⁵ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו

¹⁶וידבר יהוה אל משה לאמא

¹⁷דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו

¹⁸כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע

¹⁹או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד:

²⁰או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך

²¹כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב

²²לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל

²³אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם

²⁴וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

הפרק 22

ידבר יהוה אל משה לאמא

²דבר אל אהרן ואל בניו וימזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה

³אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה

⁴איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע

⁵או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו

⁶נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים

⁷ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא

⁸נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה

⁹ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם

¹⁰וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש

¹¹וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו

¹²ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל

¹³ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו

¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש
¹⁵ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה
¹⁶ והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם
¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר
¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה
¹⁹ לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים
²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם
²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום
לא יהיה בו
²² עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על
המזבח ליהוה
²³ ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה
²⁴ ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו
²⁵ ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם
²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר
²⁷ שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה
ליהוה
²⁸ ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד
²⁹ וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו
³⁰ ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה
³¹ ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה
³² ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם
³³ המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה

הפרק 23

ידבר יהוה אל משה לאמר
² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי:
³ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא
ליהוה בכל מושבתיכם
⁴ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם
⁵ בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה
⁶ ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו
⁷ ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
⁸ והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו
⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר
¹⁰ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן
¹¹ והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן
¹² ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה
¹³ ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין
¹⁴ ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם
לדורתיכם בכל משבתיכם

¹⁵ וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה

¹⁶ עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה

¹⁷ ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שנים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה

¹⁸ והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה

¹⁹ ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים

²⁰ והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן

²¹ וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם

²² ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

²³ וידבר יהוה אל משה לאמר

²⁴ דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש

²⁵ כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה

²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר

²⁷ אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשיכם והקרבתם אשה ליהוה

²⁸ וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם

²⁹ כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה

³⁰ וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה

³¹ כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם

³² שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם

³³ וידבר יהוה אל משה לאמר

³⁴ דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה

³⁵ ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו

³⁶ שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו

³⁷ אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו

³⁸ מלבד שבת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה

³⁹ אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון

⁴⁰ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים

⁴¹ וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו

⁴² בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת

⁴³ למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

⁴⁴ וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל

הפרק 24

ידבר יהוה אל משה לאמר

²צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד:

³מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדורתיכם

⁴על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד:

⁵ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת

⁶ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה

⁷ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה

⁸ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם

⁹והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם

¹⁰ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי:

¹¹ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן

¹²ויניחהו במשמר לפרש להם על פי יהוה

¹³ידבר יהוה אל משה לאמר

¹⁴הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה

¹⁵ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו

¹⁶ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת

¹⁷ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת

¹⁸ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש

¹⁹ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו

²⁰שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו

²¹ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת

²²משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם

²³ידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

הפרק 25

ידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר

²דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה

³שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה

⁴ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר

⁵את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ

⁶והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולתושבך הגרים עמך

⁷ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל

⁸וספרת לך שבע שבתות שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה

⁹והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם

¹⁰וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבו

¹¹יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את מזריה

¹²כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה
¹³בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו
¹⁴וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו
¹⁵במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך
¹⁶לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך
¹⁷ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם
¹⁸ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח
¹⁹ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה
²⁰וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא זרע ולא נאסף את תבואתנו
²¹וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים
²²וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו
ישן
²³והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי!
²⁴ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ
²⁵כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו
²⁶ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו
²⁷וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו
²⁸ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו
²⁹ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו
³⁰ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיתה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אותו
לדרתיו לא יצא ביבל
³¹ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא
³²וערי הלויים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללויים
³³ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחזתם בתוך בני
ישראל
³⁴ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם
³⁵וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך
³⁶אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך
³⁷את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך
³⁸אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים
³⁹וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבד עבד:
⁴⁰כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך
⁴¹ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב
⁴²כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד:
⁴³לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך
⁴⁴ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמח
⁴⁵וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו
לכם לאחזה
⁴⁶והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש
באחיו לא תרדה בו בפרך
⁴⁷וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר
⁴⁸אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו
⁴⁹או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל
⁵⁰וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה

עמו

⁵¹אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו

⁵²ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו

⁵³כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך

⁵⁴ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו

⁵⁵כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

הפרק 26

לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם

²את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

³אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם

⁴ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו

⁵והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם

⁶ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם

⁷ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב

⁸ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב

⁹ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם

¹⁰ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו

¹¹ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם

¹²והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם

¹³אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות

¹⁴ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה

¹⁵ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי

¹⁶אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלו איביכם

¹⁷ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם

¹⁸ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם

¹⁹ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה

²⁰ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו

²¹ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם

²²והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם

²³ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי

²⁴והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם

²⁵והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב

²⁶בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו

²⁷ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי

²⁸והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם

²⁹ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו

³⁰ והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלולכם וגעלה נפשי אתכם

³¹ ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם

³² והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה

³³ ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה

³⁴ אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה

³⁵ כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה

³⁶ והנשארים בכם והבאתי מרץ בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף

³⁷ וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם

³⁸ ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם

³⁹ והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו

⁴⁰ והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי

⁴¹ ואף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם

⁴² וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר

⁴³ והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם

⁴⁴ ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם

⁴⁵ וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה

⁴⁶ אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה

הפרק 27

ידבר יהוה אל משה לאמר

² דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערך נפשת ליהוה

³ והיה ערך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערך חמשים שקל כסף בשקל הקדש

⁴ ואם נקבה הוא והיה ערך שלשים שקל

⁵ ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים

⁶ ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערך שלשת שקלים כסף

⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים

⁸ ואם מן הוא מערך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן

⁹ ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש

¹⁰ לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש

¹¹ ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן

¹² והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן כן יהיה

¹³ ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערך

¹⁴ ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן כן יקום

¹⁵ ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערך עליו והיה לו

¹⁶ ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף

¹⁷אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום

¹⁸ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנוותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך

¹⁹ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם לו

²⁰ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד:

²¹והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו

²²ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה

²³וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה

²⁴בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ

²⁵וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל

²⁶אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא

²⁷ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך:

²⁸אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה

²⁹כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת

³⁰וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה

³¹ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו

³²וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה

³³לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל

³⁴אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני: